

BAJNOKOK

PÁRATLAN OLDAL - LX. évfolyam, 13. szám, 2016. április 1.

Várható volt, hogy a szélsőjobboldali sajtó (mintha jobboldali már nem is lenne) nekimegy a Katona József Színháznak, Máté Gábornak, Pintér Bélának.

Magam arra számítottam, azért, mert míg a nagyszínpadon *A bajnok* előadásában két nő csókolózik, addig ugyanakkor a Kamrában a *Bihari* elején két meztelen férfi fekszik egy ágyon, ami külön-külön is tűrhetetlen, maga a fertő Mária és Viktor országában (Mária – Jézus anyja, Viktor – maga az Isten), ahol közvetlenül a reggeli hírek után magas rangú egyházi méltóságok imádkoznak.

De nem, a támadást az váltotta ki, hogy *A bajnok* „*egy csúnya pletyka alapján íródott, de mivel jól lehet vele égetni a jobboldalt, az alkotók zárójelbe tették a tapintatosságukat*”, mint a *Magyar Idők* március 23-i számában összefoglalta Szikszai Péter. A *Heti Válaszban* egy nappal később Szőnyi Szilárd ajánl szempontokat Pintér „*botrányos bemutatójához*”, bátran megkérdezve: „*Bemutasson-e a Katona József Színház egy darabot, mely arról szól, hogy egy direktor miként kényszerítette abortuszra a feleségét?*”, s hosszan idézi Albert Györgyi egyik könyvéből a Mátéra vonatkozó részeket.

A színház tán a legjelentősebb művészet, minden előadás *ma* van. A máról, a környező világról beszél, olykor szándéka ellenére is, s olykor a témáit is onnan veszi.

Meglehet, *A bajnok* „*egy csúnya pletyka alapján*” íródott. De nem a jobboldal égetésére, nem a pletykában szereplők lejáratására! Nem kulcsdráma, nem Zeitstück. Arról szól, például, hogy a hatalom birtoklása, birtokolni akarása annyira eltorzíthat embereket, hogy a saját családjukat is hajlandók tönkretenni, feláldozni. A polgármester, akit Horváth Attilának hívnak, és lehet éppenséggel baloldali is, sem eddig, sem most nincs tekintettel felesége érzelmeire: használja az embereket, gátlástalanul, gyilkosságra is képesen. Csak ő lehet a bajnok. Van ilyen? Bizony van! Egyébként a darab és az előadás a feleséget és a sportolónőt nagyon is együtt érzően, részvétellel ábrázolja.

Babits írta *Indiszkreció az irodalomban* című tanulmányában: „*A magasabb irodalom (...) nem (...) személyes hatásokat céloz; nagyobb céljai vannak, s a korra és személyeire igazában nem is lehet tekintettel másképp, mint fölhasználva azt eszköz és anyag gyanánt.*”

Igyekvő cikkek az idézetek, Szikszai és Szőnyi, ha igyekezik, még Kökény-Szalai Vivien beosztottja is lehet.

Tündöklő közepszer?

Sokkal-sokkal rosszabb.

Szutyok.